

Vores dreng på ni år truer ægteskabet

Jeg er 30 år og har været gift siden jeg var 20 år. Vi har fået 2 sønner, den ældste er nu ni, mens den yngste er 4 år. Vi har eget hus og bil og mange venner.

Det ser jo godt nok ud, og alligevel har jeg det fantastisk dårligt i perioder. De dårlige perioder er hyppigere og hyppigere, og jeg er sjældent rigtig glad.

Mit ægteskab er godt og stabilt, og vi kan tale om alt, men vi har en del problemer med vores første søn. Han er en velbegavet og kærlig dreng, men han er meget urolig, rastløs, grænsesøgende, præget af manglende selvtillid og han yder en kolossal modstand over for os i mange situationer. Han har også problemer i skolen, hvor alvorlige kan jeg ikke blive klar over. I en periode troede jeg, vi måtte have hjælp til ham alene, men jeg er blevet klar over, at det er mig, der må have noget hjælp, idet min søn kører

mig, når han kan komme til det, og jeg har ikke altid energi til at klare ham. Han kan suge mig helt tom.

Vores yngste dreng, som var planlagt i modsætning til den ældste, har udviklet sig til et meget harmonisk barn. Men jeg frygter nu, at han vil blive negativt påvirket af de mange ture, vi har med den store.

Da vi fik den store, var jeg midt i min uddannelse, som jeg måtte afbryde et år for at tage mig af den nyfødte. Da jeg atter gik igang med min uddannelse, overtog mine forældre en del af pasningen af drengen — specielt knyttede han sig stærkt til min far, men han døde, da drengen var cirka 3 år gammel.

Jeg er glad for mit arbejde, skønt det til tider er hårdt. Men i vore dårlige perioder hjemme er jeg helt handlingslammet, tuder over ingenting, synes det hele er håbløst, yder intet fornuftigt og er urimelig over for børnene.

Ulla